

ижътъ ставатъ твърди — ставатъ дърво. Тези клѣтки се въдїжтъ — отъ едната ставатъ двѣ, отъ двѣтъ — ставатъ четири, отъ четиристъ осимъ и тъй нататъкъ. Отъ това размножаване на клѣтките и растението расте и става голъмо. Но забѣлѣжете, че то расте отъ пролѣтъ, до когато му пожелтѣжътъ листата и испадатъ, а зимѣ спи. То се пробужда пролѣтъ, кога хване да напиива.

— Ами кой ги пробужда? попита Звѣздка дѣда си.

— Господь, Звѣздке, Той пролѣтъ проважда слѣнцето по близо кждѣ наесь и слѣнцето съ своитѣ луци ги стопля и ги пробужда. И цѣло лѣто, като имъ свѣти и ги грѣй, тѣ растѣтъ, цѣвтиятъ и раждатъ плодъ, който тъй сѫщо отъ слѣнцето оздрѣва. А есенъ, като хване да се отдалечава слѣнцето кждѣ югъ и хване по малко да свѣти прѣзъ деня, листата имъ пожелтяватъ и испадватъ, а пѣкъ зимѣ, като е много далечъ слѣнцето и става студено, тѣ спѣхтъ.

И тѣй нашитѣ дърва, като изгорїжтъ, въглена имъ ще се съедини съ кислорода, ще стане въгленна киселина и ще отиде да храни другитѣ растения. И тѣхъ, като ги изгорїжтъ, и тѣхния въгленъ ще отиде да храни други и другитѣ, като ги изгорїжтъ, и тѣхния ще отиде да храни други и тѣй нататъкъ.

И тѣй зарзалката, като изникне, колкото години трае, сѣко лѣто се ще смучи отъ земята съ коренчетата си храна, а съ листата си въгленъ отъ въздушната въгленна киселина и ще расте и ще дава плодъ, а всѣка зима ще спи и пролѣтъ ще се пробужда отъ слѣн-